Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (štvrtá komora)

z 28. januára 2016*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Nariadenie (EÚ) č. 158/2013 — Platnosť — Antidumpingové clo uložené na dovoz určitých upravených alebo konzervovaných citrusových plodov s pôvodom v Číne — Výkon rozsudku, ktorým bola konštatovaná neplatnosť predchádzajúceho nariadenia — Opätovné otvorenie počiatočného prešetrovania týkajúceho sa určenia normálnej hodnoty — Opätovné uloženie antidumpingového cla na základe tých istých údajov — Obdobie prešetrovania, ktoré treba zohľadniť“

V spojených veciach C-283/14 a C-284/14,

ktorých predmetom sú návrhy na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podané rozhodnutím Finanzgericht Düsseldorf (Finančný súd Düsseldorf, Nemecko) zo 4. júna 2014 a rozhodnutím Finanzgericht Hamburg (Finančný súd Hamburg, Nemecko) z 1. apríla 2014 a doručené Súdnemu dvoru 11 júna 2014, ktoré súvisia s konaniami

CM Eurologistik GmbH

proti

Hauptzollamt Duisburg (C-283/14)

a

Grünwald Logistik Service GmbH (GLS)

proti

Hauptzollamt Hamburg-Stadt (C-284/14),

SÚDNY DVOR (štvrtá komora),

v zložení: predseda tretej komory L. Bay Larsen, vykonávajúci funkciu predsedu štvrtej komory, sudcovia J. Malenovský (spravodajca), M. Safjan, A. Prechal a K. Jürimäe,

generálny advokát: N. Jääskinen,

tajomník: V. Tourrès, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 20. mája 2015,

* Jazyk konania: nemčina.

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— CM Eurologistik GmbH a Grünwald Logistik Service GmbH (GLS), v zastúpení: K. Landry, Rechtsanwalt,

— Rada Európskej únie, v zastúpení: S. Boelaert, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci B. O'Connor, S. Crosby, solicitors, a S. Gubel, advokát,

— Európska komisia, v zastúpení: T. Maxian Rusche a R. Sauer, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 24. septembra 2015,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrhy na začatie prejudiciálneho konania sa týkajú platnosti vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) č. 158/2013 z 18. februára 2013, ktorým sa opätovne ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz určitých upravených alebo konzervovaných citrusových plodov (najmä mandarínok atď.) s pôvodom v Čínskej ľudovej republike (Ú. v. EÚ L 49, s. 29).

2 Tieto otázky boli položené v rámci sporov medzi spoločnosťou CM Eurologistik GmbH (ďalej len „CM Eurologistik") a Hauptzollamt Duisburg (Hlavný colný úrad Duisburg, Nemecko), resp. spoločnosťou Grünwald Logistik Service GmbH (GLS) (ďalej len „GLS") a Hauptzollamt Hamburg-Stadt (Hlavný colný úrad Hamburg-mesto, Nemecko), ktoré sa týkajú výberu, zo strany týchto colných úradov, antidumpingového cla na dovoz konzervovaných mandarínok pochádzajúcich z Číny vykonávaný týmito spoločnosťami.

Právny rámec

3 Nariadením Rady (ES) č. 1225/2009 z 30. novembra 2009 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. EÚ L 343, s. 51, ďalej len „základné nariadenie"), ktoré nadobudlo účinnosť 11. januára 2010, bolo zrušené a nahradené nariadenie Rady (ES) č. 384/96 z 22. decembra 1995 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. ES L 56, 1996, s. 1; Mim. vyd. 11/010, s. 45), v znení zmenenom a doplnenom nariadením Rady (ES) č. 2117/2005 z 21. decembra 2005 (Ú. v. EÚ L 340, s. 17, ďalej len „nariadenie č. 384/96"). Základné nariadenie kodifikuje a analogicky preberá ustanovenia nariadenia č. 384/96.

4 Článok 1 základného nariadenia nazvaný „Zásady" znie:

„1. Antidumpingové clo sa môže vzťahovať na akýkoľvek dumpingový výrobok, ktorého prepustenie do voľného obehu v Spoločenstve spôsobuje ujmu.

2. Výrobok sa považuje za dumpingový, ak je jeho vývozná cena do Spoločenstva nižšia ako porovnateľná cena podobného výrobku v bežnom obchode, stanovená pre krajinu vývozu.

…"

5 Podľa článku 2 základného nariadenia nazvaného „Vymedzenie dumpingu“:

„A. Normálna hodnota

1. „Normálna hodnota je spravidla založená na cenách zaplatených alebo obvykle platených v bežnom obchode nezávislými zákazníkmi v krajine vývozu. …

7.

a) V prípade dovozov z krajín s iným ako trhovým hospodárstvom… sa normálna hodnota určí na základe ceny alebo vytvorenej hodnoty v tretej krajine s trhovým hospodárstvom alebo na základe ceny z takejto tretej krajiny voči iným krajinám vrátane Spoločenstva, alebo ak toto nie je možné, na inom odôvodnenom základe, vrátane ceny skutočne zaplatenej alebo bežne platenej v Spoločenstve za podobný výrobok, ktorá sa v prípade potreby riadne upraví tak, aby zahŕňala primerané ziskové rozpätie.

Vhodná tretia krajina s trhovým hospodárstvom sa vyberie vhodným spôsobom, pričom sa vezmú do úvahy spoľahlivé informácie dostupné v čase výberu. … …“

6 Článok 5 základného nariadenia nazvaný „Začatie konania“ vo svojom odseku 9 stanovuje:

„Ak sa po konzultáciách ukáže, že existujú dostatočné dôkazy pre začatie konania, Komisia tak urobí do 45 dní od podania podnetu a vydá príslušné oznámenie v *Úradnom vestníku Európskej únie*. Ak neexistujú dostatočné dôkazy, navrhovateľ je o tom informovaný po konzultácii do 45 dní odo dňa podania podnetu Komisii.“

7 Článok 6 základného nariadenia nazvaný „Zisťovanie“ znie:

„1. Po začatí konania Komisia v spolupráci s členskými štátmi začne zisťovanie na úrovni Spoločenstva. Toto zisťovanie sa vzťahuje na dumping aj ujmu, pričom obe tieto skutočnosti sa skúmajú súčasne. Na účely reprezentatívneho zistenia sa stanoví obdobie zisťovania, ktoré v prípade dumpingu trvá bežne najmenej šesť mesiacov bezprostredne pred začatím konania. Informácie vzťahujúce sa na obdobie, ktoré nasleduje po období prešetrovania, sa spravidla nezohľadnia.

…

9. V prípade konaní začatých podľa článku 5 ods. 9 sa prešetrovanie, kedykoľvek je to možné, ukončí do jedného roka. V každom prípade sa takéto zisťovania vo všetkých prípadoch ukončia do 15 mesiacov od ich začatia, v súlade so zisteniami podľa článku 8 v súvislosti so záväzkami alebo zisteniami podľa článku 9 v súvislosti s konečným opatrením.“

8 Podľa článku 11 základného nariadenia nazvaného „Doba trvania, preskúmania a náhrady“:

„1. Antidumpingové opatrenie zostane v platnosti len tak dlho a v takom rozsahu, v akom je to potrebné na prijatie odvetných opatrení proti dumpingu, ktorý spôsobuje ujmu.

2. Konečné antidumpingové opatrenie vyprší päť rokov od jeho uloženia alebo päť rokov od ukončenia najnovšieho preskúmania, ktoré sa týkalo tak dumpingu, ako aj ujmy, pokiaľ nie je v rámci preskúmania stanovené, že uplynutie platnosti by pravdepodobne viedlo k pokračovaniu alebo opakovanému výskytu dumpingu a ujmy. …

…

3. Potrebu pokračovať v ukladaní opatrení možno taktiež preskúmať, ak je to opodstatnené, z podnetu Komisie…

Predbežné preskúmanie sa začne, ak príslušná žiadosť obsahuje dostatočné dôkazy, že pokračujúce uloženie opatrenia už nie je potrebné na vyrovnanie dumpingu a/alebo že je nepravdepodobné, že by ujma pokračovala, alebo sa opakovane vyskytovala, ak by sa opatrenie zrušilo alebo zmenilo, alebo že existujúce opatrenie nie je alebo už nie je odôvodnené na kompenzáciu dumpingu, ktorý spôsobuje ujmu.

…“

9 Článok 23 základného nariadenia nazvaný „Zrušenie“ uvádza:

„Nariadenie (ES) č. 384/96 sa zrušuje.

Zrušenie nariadenia (ES) 384/96 však nemá dopad na platnosť konaní, ktoré boli začaté na jeho základe.

…“

Spory vo veciach samých a prejudiciálne otázky

Skutkové okolnosti predchádzajúce prijatiu nariadenia č. 158/2013

10 Komisia zaviedla dočasné ochranné opatrenia na dovoz konzervovaných mandarínok prijatím nariadenia (ES) č. 1964/2003 zo 7. novembra 2003, ktorým sa ukladajú dočasné ochranné opatrenia na dovoz určitých upravených alebo konzervovaných citrusových plodov (najmä mandarínok atď.) [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. EÚ L 290, s. 3). Toto nariadenie nadobudlo účinnosť 9. novembra 2003 a bolo uplatniteľné do 10. apríla 2004.

11 Komisia na základe nariadenia Rady (ES) č. 3285/94 z 22. decembra 1994 o spoločných pravidlách na dovozy a o zrušení nariadenia (ES) č. 518/94 (Ú. v. ES L 349, s. 53; Mim. vyd. 11/010, s. 17) a nariadenia Rady (ES) č. 519/94 zo 7. marca 1994 o spoločných pravidlách pre dovozy z určitých tretích krajín a o zrušení nariadení (EHS) č. 1765/82, 1766/82 a 3420/83 (Ú. v. ES L 67, s. 89; Mim. vyd. 11/010, s. 3) prijala 7. apríla 2004 nariadenie (ES) č. 658/2004, ktorým sa ukladajú konečné ochranné opatrenia na dovoz určitých upravených alebo konzervovaných citrusových plodov (najmä mandarínok atď.) (Ú. v. EÚ L 104, s. 67; Mim. vyd. 11/051, s. 101), ktoré bolo uplatniteľné od 11. apríla 2004 do 8. novembra 2007.

12 Pred vypršaním týchto ochranných opatrení podala španielska priemyselná federácia spracovateľov ovocia a zeleniny žiadosť o predĺženie platnosti týchto opatrení, ktorú Komisia zamietla.

13 Dňa 6. septembra 2007 táto federácia podala Komisii sťažnosť pre dumping týkajúci sa dovozu určitých upravených alebo konzervovaných citrusových plodov s pôvodom v Číne.

14 Komisia, ktorá bola toho názoru, že táto sťažnosť obsahuje dostatočné dôkazy, 20. októbra 2007 uverejnila oznámenie o otvorení antidumpingového konania týkajúceho sa dovozu určitých upravených alebo konzervovaných citrusových plodov (najmä mandarínok atď.) s pôvodom v Čínskej ľudovej republike [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. EÚ C 246, s. 15).

15 V tomto oznámení sa uvádzalo, že dotknutými výrobkami sú mandarínky (vrátane tangerínok a satsumas), klementínky, wilkingy a iné podobné upravené alebo konzervované citrusové hybridy bez pridania alkoholu, s pridaním alebo bez pridania cukru alebo iných sladidiel, ako sú vymedzené v položke 2008 kombinovanej nomenklatúry, ktorá tvorí prílohu I nariadenia Rady (EHS) č. 2658/87 z 23. júla 1987 o colnej a štatistickej nomenklatúre a o Spoločnom colnom sadzobníku (Ú. v. ES L 256, s. 1; Mim. vyd. 02/002, s. 382), v znení zmenenom a doplnenom nariadením Komisie (ES) č. 1549/2006 zo 17. októbra 2006 (Ú. v. EÚ L 301, s. 1, ďalej len „KN“), s pôvodom v Číne, obvykle zaradených v podpoložkách 2008 30 55, 2008 30 75 a ex 2008 30 90 KN. Toto oznámenie však spresňuje, že dané podpoložky KN sú uvedené len indikatívne. Pokiaľ ide o stanovenie normálnej hodnoty týchto citrusových plodov, Komisia vo svojom oznámení uvádza, že ak sa dotknutý výrobok nezískava mimo Spoločenstva a Číny, s výnimkou vyvážajúcich výrobcov, ktorí poskytnú dostatočné dôkazy na preukázanie toho, že svoju činnosť vykonávajú v podmienkach trhového hospodárstva, podľa článku 2 ods. 7 písm. a) základného nariadenia sťažovateľ preukázal normálnu hodnotu pre Čínsku ľudovú republiku na „inom odôvodnenom základe“, teda „riadne upravených“ cien skutočne zaplatených alebo bežne platených v Spoločenstve za podobný výrobok.

16 Dňa 4. júla 2008 Komisia prijala nariadenie (ES) č. 642/2008 zo 4. júna 2008, ktorým sa ukladá dočasné antidumpingové clo na dovoz určitých upravených alebo konzervovaných citrusových plodov (najmä mandarínok atď.) s pôvodom v Čínskej ľudovej republike (Ú. v. EÚ L 178, s. 19). Z odôvodnenia 12 tohto nariadenia vyplýva, že prešetrovanie určené na zistenie existencie dumpingu sa týkalo obdobia od 1. októbra 2006 do 30. septembra 2007, zatiaľ čo preskúmanie na účely hodnotenia ujmy trvalo od 1. októbra 2002 do konca obdobia prešetrovania. Pokiaľ ide o normálnu hodnotu dotknutého výrobku, v odôvodneniach 38 až 45 tohto nariadenia sa uvádza, že vzhľadom na neexistenciu spolupráce medzi výrobcami z tretích krajín, bola normálna hodnota pre všetkých vyvážajúcich výrobcov vzorky určená na inom odôvodnenom základe, teda na základe cien skutočne zaplatených alebo bežne platených v Spoločenstve za podobný výrobok.

17 Dňa 18. decembra 2008 Rada Európskej únie prijala nariadenie (ES) č. 1355/2008, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo a s konečnou platnosťou vyberá dočasné clo uložené na dovoz určitých upravených alebo konzervovaných citrusových plodov (najmä mandarínok atď.) s pôvodom v Čínskej ľudovej republike (Ú. v. EÚ L 350, s. 35), ktoré nadobudlo účinnosť 31. decembra 2008. Podľa odôvodnenia 17 tohto nariadenia nebolo predložené žiadne tvrdenie, ktoré by spochybnilo metódu použitú na určenie normálnej hodnoty. Komisia najmä uvádza, že použitie údajov o cenách z inej vyvážajúcej krajiny alebo uverejnených informácií nemohlo predstavovať primerané riešenie, keďže pri absencii spolupráce „analogickej krajiny“ tieto informácie nemohli byť overené v súlade s požiadavkami článku 6 ods. 8 základného nariadenia. Rovnako odôvodnenie 18 nariadenia č. 1355/2008 uvádza, že sa potvrdzujú odôvodnenia 38 až 45 nariadenia č. 642/2008.

18 Návrhom doručeným do kancelárie Všeobecného súdu Európskej únie 23. marca 2009 dva podniky dotknuté antidumpingovým clom, ktoré bolo uložené nariadením č. 1355/2008, podali žalobu o zrušenie tohto nariadenia.

19 Rozsudkom zo 17. februára 2011, Zhejiang Xinshiji Foods a Hubei Xinshiji Foods/Rada (T-122/09, EU:T:2011:46), Všeobecný súd vyhovel týmto žalobám, keďže sa domnieval, že nariadenie č. 1355/2008 porušuje právo na obhajobu a je postihnuté nedostatkom odôvodnenia. V dôsledku toho zrušil toto nariadenie v rozsahu, v akom sa uplatňuje na obe spoločnosti, ktoré sú žalobcami v tejto veci.

20 V rovnakom čase sa Finanzgericht Hamburg (Finančný súd Hamburg) v rámci sporu medzi spoločnosťou GLS a Hlavným colným úradom Hamburg-mesto, ktorý sa týkal výberu antidumpingového cla uloženého nariadením č. 1355/2008 týmto colným úradom, obrátil 11. mája 2010 na Súdny dvor Európskej únie s prejudiciálnou otázkou týkajúcou sa platnosti tohto nariadenia.

21 Rozsudkom GLS (C-338/10, EU:C:2012:158) vyhlásil Súdny dvor nariadenie č. 1355/2008 za neplatné.

22 Súdny dvor v tomto rozsudku uviedol, že podľa článku 2 ods. 7 písm. a) základného nariadenia v prípade dovozu z krajín s iným ako trhovým hospodárstvom musí Komisia, ktorá vedie prešetrovanie a prijíma dočasné antidumpingové nariadenia, a Rada, ktorá prijíma konečné antidumpingové nariadenia, preskúmať, či je možné určiť normálnu hodnotu dotknutého výrobku na základe ceny alebo vytvorenej hodnoty v tretej krajine s trhovým hospodárstvom alebo na základe ceny z takejto tretej krajiny voči iným krajinám. Len v prípade, ak takéto určenie nie je možné, možno normálnu hodnotu určiť na inom odôvodnenom základe. V dôsledku toho v rámci prešetrovania, ktoré viedlo k prijatiu nariadenia č. 1355/2008, mala Komisia s požadovanou náležitou starostlivosťou preskúmať informácie, ktoré mala k dispozícii, aby spomedzi krajín s trhovým hospodárstvom vybrala „analogickú krajinu“. Súdny dvor však konštatoval, že zo štatistík Eurostatu (Štatistický úrad Európskej únie) vyplýva, že v rokoch 2002/2003 až 2006/2007 došlo v Európskej únii k nezanedbateľným dovozom výrobkov uvedených v podpoložkách 2008 30 55, 2008 30 75 a ex 2008 30 90 KN, s pôvodom v tretích krajinách s trhovým hospodárstvom, konkrétne z Izraela, Svazijska, Thajska a Turecka. Tieto štatistiky totiž so zreteľom na dovoz uvedených výrobkov vychádzali z nasledujúcich údajov (v tonách):

Objem imp.	2002/2003	2003/2004	2004/2005	2005/2006	2006/2007 (PE)
Čína	51 282,60	65 895,00	49 590,20	61 456,30	56 157,20
Izrael	4 247,00	3 536,20	4 045,20	3 634,90	4 674,00
Svazijsko	3 903,10	3 745,30	3 785,70	3 841,00	3 155,50
Turecko	2 794,30	3 632,30	3 021,40	2 273,80	2 233,60
Thajsko	235,80	457,90	485,10	532,50	694,80

23 Za týchto podmienok mala Komisia preskúmať *ex offo*, či niektorá z týchto krajín s trhovým hospodárstvom mohla predstavovať „analogickú krajinu“ v zmysle článku 2 ods. 7 písm. a) základného nariadenia. V dôsledku toho sa Súdny dvor domnieval, že Rada a Komisia nesplnili požiadavky vyplývajúce z tohto ustanovenia, keďže normálnu hodnotu dotknutého výrobku určili na základe cien skutočne zaplatených alebo bežne platených v Spoločenstve za podobný výrobok, pričom nepreukázali náležitú starostlivosť požadovanú s cieľom určiť túto hodnotu na základe cien platených za taký istý výrobok v tretích krajinách s trhovým hospodárstvom.

24 Zároveň Súdny dvor v bode 35 rozsudku GLS (C-338/10, EU:C:2012:158) v odpovedi na tvrdenie spochybňujúce relevantnosť štatistík Eurostatu uviedol na jednej strane, že tieto štatistiky, o ktorých vypracovanie sa žiadalo, sa týkali dotknutého výrobku, a na druhej strane, že z porovnania štatistík uvedených v nariadení č. 642/2008, ktoré sa týkali dovozu dotknutého výrobku z Číny, a štatistík predložených Súdnemu dvoru vyplýva, že posledné uvedené sa týkali výlučne dovozu dotknutého výrobku.

25 Dňa 19. júna 2012 uverejnila Komisia v *Úradnom vestníku Európskej únie* oznámenie o antidumpingových opatreniach týkajúcich sa dovozu určitých upravených alebo konzervovaných citrusových plodov (najmä mandarínok atď.) s pôvodom v Čínskej ľudovej republike a o čiastočnom opätovnom otvorení antidumpingového prešetrovania týkajúceho sa dovozu určitých upravených alebo konzervovaných citrusových plodov (najmä mandarínok atď.) s pôvodom v Čínskej ľudovej republike (Ú. v. EÚ C 175, s. 19), v ktorom uviedla, že sa rozhodla opätovne otvoriť antidumpingové prešetrovanie a „toto opätovné otvorenie sa týkalo len vykonania záverov Súdneho dvora [v rozsudku GLS (C-338/10, EU:C:2012:158)]“. Toto oznámenie takisto informovalo colné úrady, že vzhľadom na uvedený rozsudok dovoz dotknutého výrobku v Európskej únii už nepodlieha antidumpingovému clu a clo vybraté za dotknutý výrobok na základe nariadenia č.1355/2008 má byť vrátené alebo odpustené.

26 Dňa 18. februára 2013 Rada prijala nariadenie č. 158/2013. Toto nariadenie sa stalo uplatniteľným 23. februára 2013 a jeho platnosť uplynula 31. decembra 2013.

27 Odôvodnenia 32, 33, 43, 47, 48, 54 a 86 nariadenia č. 158/2013 znejú takto:

„(32) … súd v rozsudku… [GLS (C-338/10, EU:C:2012:158), pokiaľ ide o vymedzenie] analogickej krajiny vyložil štatistiku, ktorú mu Komisia oznámila 27. júla 2011, ako údaje týkajúce sa výlučne príslušného výrobku. Komisia však opätovne preskúmala celý rozsah každého číselného znaku KN zahrnutého v uvedenej štatistike a je potrebné poznamenať, že má širší záber, ako je výrobok, na ktorý sa vzťahujú opatrenia, pretože zahŕňa celé číselné znaky KN 2008 30 55, 2008 30 75 a 2008 30 90. Štatistické údaje, ktoré sa týkajú výlučne príslušného výrobku alebo podobného výrobku (číselné znaky KN 2008 30 55 a 2008 30 75) a vzťahujú sa na vyššie uvedené krajiny počas obdobia prešetrovania, sú uvedené v tejto tabuľke:

Krajina	Objem dovozu (v tonách)
[Čína]	49 791,30
Thajsko	666,10
Turecko	151,20
Izrael	4,80
Svazijsko	0

(33) Uvedená štatistika zahŕňala v rámci číselného znaku KN 2008 30 90 aj iné výrobky ako príslušný výrobok. V dôsledku toho nemožno v súvislosti s týmto číselným znakom vyvodiť žiadne závery o dovoze podobného výrobku. Preto nie je možné z danej štatistiky vyvodiť, že podobný výrobok sa počas obdobia prešetrovania dovážal v značnom množstve, či už z Izraela, alebo zo Svazijska.

…

(43) … [J]e potrebné zdôrazniť, že Komisia sa rozhodla opätovne otvoriť počiatočné prešetrovanie v rozsahu obmedzenom na možnú identifikáciu analogickej krajiny. Na rozdiel od prístupu uplatneného v prípade, ktorý viedol k rozsudku vo veci Industrie des poudres sphériques/Rada [(C-458/98 P, EU:C:2000:531)], nevymedzila nové obdobie prešetrovania. Vychádzala pritom z úvahy, že vzhľadom na zavedenie antidumpingových ciel by všetky údaje zozbierané počas nového obdobia prešetrovania boli ovplyvnené existenciou týchto antidumpingových ciel, najmä pokiaľ ide o stanovenie ujmy. Komisia sa domnieva, že argumenty, ktoré strany predložili v súvislosti so svojím tvrdením, že v súčasnosti k dumpingu nedochádza, môže byť vhodnejšie prediskutovať v rámci predbežného preskúmania podľa článku 11 ods. 3 základného nariadenia. Kým v pôvodnom prešetrovaní sa analýza existencie ujmy počas obdobia prešetrovania vykonala *ex post*, v priebehu predbežného preskúmania sa analýza ujmy vykonáva so zameraním na budúcnosť, pretože ujma zaznamenaná počas obdobia prešetrovania v rámci preskúmania bude pravdepodobne ovplyvnená skutočnosťou, že je zavedené antidumpingové clo.

…

(47) V rozsudku [GLS C-338/10, EU:C:2012:158] súd konkrétne hovorí o štyroch krajinách, z ktorých sa podľa údajov Eurostatu uskutočňoval významný dovoz výrobkov spadajúcich pod číselné znaky KN 2008 30 55, 2008 30 75 a ex 2008 30 90 do Únie. Týmito krajinami sú Izrael, Svazijsko, Thajsko a Turecko. Vzhľadom na túto skutočnosť sa Komisia obrátila na orgány uvedených krajín prostredníctvom ich misií pri Európskej únii. So všetkými krajinami sa kontaktovalo pred čiastočným opätovným otvorením prešetrovania a znova v čase opätovného otvorenia

prešetrovania. Príslušné misie, ako aj delegácie Európskej únie v týchto štyroch krajinách boli požiadané, aby určili možných domácich výrobcov podobného výrobku, a ak existujú, pomohli zabezpečiť ich spoluprácu.

(48) Misie Svazijska a Thajska pri Európskej únii nezaslali žiadne odpovede, hoci sa s nimi kontaktovalo dvakrát. Od misií Izraela a Turecka boli prijaté odpovede. Turecká misia poskytla adresy šiestich údajných výrobcov, zatiaľ čo misia Izraela informovala útvary Komisie, že v Izraeli sa počas [obdobia prešetrovania] podobný výrobok nevyrábal (a takáto výroba neprebieha ani v súčasnosti).

…

(54) Vzhľadom na pripomienky, ktoré predložili strany, ich analýzu a napriek značnému úsiliu útvarov Komisie nedostatok spolupráce potenciálnych výrobcov z tretích krajín sa dospelo k záveru, že normálnu hodnotu nemožno stanoviť na základe ceny ani vytvorenej hodnoty v tretej krajine s trhovým hospodárstvom, tak ako sa vyžaduje v článku 2 ods. 7 písm. a) základného nariadenia.

…

(86) Pokiaľ ide o tvrdenie, že analýza ujmy by mala byť založená na novších údajoch (odôvodnenie 66), je potrebné poznamenať, že akékoľvek novšie údaje budú ovplyvnené skutočnosťou, že bolo zavedené antidumpingové clo. Vhodným nástrojom na analýzu novších údajov je preto predbežné preskúmanie podľa článku 11 ods. 3 základného nariadenia, a nie nové prešetrovanie…“

Skutkové okolnosti vo veci C-283/14

28 CM Eurologistik poskytuje skladové a distribučné služby. Dňa 20. marca 2013 CM Eurologistik umiestnila do riadne schváleného colného skladu 48 000 kartónov po 24 konzerv po 312 gramov (g) mandarínok bez pridaného alkoholu a s pridaným cukrom (13,95 %) zaradených do podpoložky 2008 30 75 90 TARIC (Integrovaný colný sadzobník Európskych spoločenstiev), s pôvodom v Číne. Dňa 25. marca 2013 do tohto skladu opätovne umiestnila rovnaké množstvo tovaru.

29 V apríli 2013 CM Eurologistik vybrala na tri krát objem vyššie uvedených konzerv zodpovedajúci spolu približne 19 296 kilogramom (kg) mandarínok z colného skladu a predložila vyhlásenie o prepustení týchto výrobkov do voľného obehu.

30 Colným výmerom zo 7. mája 2013 Hlavný colný úrad Duisburg uložil spoločnosti CM Eurologistik povinnosť zaplatiť antidumpingové clo vo výške 9 657,99 eura.

31 CM Eurologistik podala voči tomuto výmeru námietku s tvrdením, že nariadenie č. 158/2013 je neplatné.

32 Tento úrad rozhodnutím z 9. septembra 2013 zamietol jej námietku s odôvodnením, že je nariadením č. 158/2013 viazaný a nedopustil sa žiadneho pochybenia pri jeho uplatnení.

33 CM Eurologistik podala voči tomuto rozhodnutiu žalobu na Finanzgericht Düsseldorf (Finančný súd Düsseldorf), v ktorej zopakovala dôvod uvedený vo svojej námietke.

34 Finanzgericht Düsseldorf (Finančný súd Düsseldorf) rozhodol prerušiť konanie a predložiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Je nariadenie č. 158/2013 platné?“

Skutkové okolnosti vo veci C-284/14

35 GLS dováža do Európskej únie konzervované mandarínky pochádzajúce z Číny.

36 Colným výmerom z 3. apríla 2013 uložil Hlavný colný úrad Hamburg-mesto spoločnosti GLS dovozné clá na základe nariadenia č. 158/2003, ktorých súčasťou bolo antidumpingové clo v sume 62 983,52 eura.

37 GLS podala 30. apríla 2013 na tento úrad námietku voči predmetnému colnému výmeru s tvrdením, že nariadenie č. 158/2013 je neplatné.

38 Rozhodnutím z 24. mája 2013 uvedený úrad zamietol danú námietku ako nedôvodnú. Pritom uviedol, že nemá právomoc na to, aby skúmal platnosť nariadení prijatých inštitúciami Európskej únie.

39 Dňa 26. júna 2013 podala GLS proti tomuto rozhodnutiu žalobu na Finanzgericht Hamburg (Finančný súd Hamburg).

40 Finanzgericht Hamburg (Finančný súd Hamburg) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Je nariadenie č. 158/2013 platné napriek tomu, že sa neuskutočnilo samostatné antidumpingové prešetrovanie ku dňu jeho prijatia, ale len sa pokračovalo v antidumpingovom prešetrovaní, ktoré sa už predtým viedlo pre obdobie od 1. októbra 2006 do 30. septembra 2007, avšak podľa zistení Súdneho dvora uvedených v rozsudku GLS (C-338/10, EU:C:2012:158) sa toto prešetrovanie uskutočnilo v rozpore s povinnosťami vyplývajúcimi z nariadenia č. 384/96, v dôsledku čoho Súdny dvor v uvedenom rozsudku [konštatoval neplatnosť] nariadenia č. 1355/2008, ktoré bolo prijaté na základe uvedeného prešetrovania?“

41 Rozhodnutím predsedu Súdneho dvora zo 16. júla 2014 boli veci C-283/14 a C-284/14 spojené na spoločné konanie na účely písomnej časti konania, ústnej časti konania a rozsudku.

O prejudiciálnych otázkach

Úvodné pripomienky

42 Z odôvodnenia návrhov na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že pochybnosti, ktoré vyjadrili vnútroštátne súdy s ohľadom na platnosť nariadenia č. 158/2003, sa čiastočne prekrývajú. Vzhľadom na povahu týchto pochybností sa treba domnievať, že vnútroštátne súdy sa svojimi otázkami, ktoré je potrebné sčasti preskúmať spoločne, v podstate pýtajú, či je nariadenie č. 158/2013 neplatné z týchto dôvodov:

— skutočnosť, že v nariadení č. 384/96 alebo v základnom nariadení, ktoré ho nahradilo, neexistujú ustanovenia, ktoré by výslovne stanovovali možnosť opätovne otvoriť konanie po tom, ako bolo antidumpingové nariadenie vyhlásené za neplatné,

— porušenie článku 6 ods. 9 základného nariadenia,

— porušenie článku 6 ods. 1 základného nariadenia,

— protiprávnosť dôvodu uvedeného v nariadení č. 158/2013 na odôvodnenie rozhodnutia Rady a Komisie zachovať pôvodné referenčné obdobie a

— porušenie článku 266 ZFEÚ.

43 Vo svojich pripomienkach žalobkyne vo veciach samých uvádzajú ďalšie dva dôvody neplatnosti nariadenia č. 158/2013 založené v podstate na porušení rámca časovej pôsobnosti základného nariadenia a porušení článku 2 ods. 7 písm. a) tohto nariadenia.

44 V každom prípade z ustálenej judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že konanie upravené článkom 267 ZFEÚ vychádza z jasného rozdelenia úloh medzi vnútroštátnymi súdmi a Súdnym dvorom tak, že výlučne vnútroštátnemu súdu, ktorý vec prejednáva a musí prevziať zodpovednosť za rozhodnutie sporu, prináleží, aby s prihliadnutím na osobitosti veci posúdil potrebu rozhodnutia o prejudiciálnej otázke pre vydanie svojho rozhodnutia, ako aj relevantnosť otázok, ktoré položí Súdnemu dvoru (rozsudok Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, bod 26).

45 Z ustálenej judikatúry takisto vyplýva, že článok 267 ZFEÚ nepredstavuje procesný prostriedok, ktorý majú k dispozícii účastníci sporu prebiehajúceho pred vnútroštátnym súdom, takže Súdny dvor v podstate nemôže skúmať platnosť aktu Únie so zreteľom na dôvod, ktorý mu predložil jeden z týchto účastníkov konania vo svojich písomných pripomienkach (pozri v tomto zmysle rozsudok Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, bod 27, ako aj citovanú judikatúru).

46 Za týchto podmienok nie je opodstatnené rozšíriť preskúmanie platnosti nariadenia č. 158/2013 vzhľadom na možné dôvody neplatnosti, ktoré však vnútroštátne súdy neuviedli.

O neexistencii ustanovení, ktoré by výslovne stanovovali možnosť opätovne otvoriť konanie po tom, ako bolo antidumpingové nariadenie vyhlásené za neplatné, v nariadení č. 384/96 alebo v základnom nariadení, ktoré ho nahradilo

47 Svojou otázkou sa vnútroštátny súd vo veci C-284/14 v podstate pýta, či je nariadenie č. 158/2013 neplatné z dôvodu rozhodnutia Rady a Komisie opätovne otvoriť konanie napriek tomu, že nariadenie č. 384/96, ani základné nariadenie takúto možnosť neupravujú.

48 V tomto ohľade treba pripomenúť, že ak Súdny dvor v rámci konania začatého podľa článku 267 ZFEÚ konštatuje neplatnosť aktu Únie, právnym následkom jeho rozhodnutia je zaviazanie príslušných inštitúcií Spoločenstva prijať opatrenia nevyhnutné na odstránenie konštatovanej protiprávnosti, pričom povinnosť podľa článku 266 ZFEÚ v prípade rozsudku o neplatnosti sa uplatní analogicky na rozsudky konštatujúce neplatnosť aktu Únie (pozri v tomto zmysle rozsudok Régie Networks, C-333/07, EU:C:2008:764, bod 124 a citovanú judikatúru).

49 Na to, aby sa splnila táto povinnosť, sú dotknuté inštitúcie povinné dodržať nielen výrok rozsudku o zrušení alebo neplatnosti, ale aj dôvody, o ktoré sa výrok bezpodmienečne opiera, takže sú nevyhnutné na určenie presného zmyslu toho, o čom sa rozhodlo vo výroku. Odôvodnenie totiž jednak presne určuje ustanovenia, ktoré sú považované za protiprávne, a jednak poukazuje na dôvody protiprávnosti konštatovanej vo výroku, ktoré musí dotknutá inštitúcia vziať do úvahy pri nahrádzaní aktu, ktorý bol zrušený alebo vyhlásený za neplatný (pozri v tomto zmysle rozsudky Asteris a i./Komisia, 97/86, 99/86, 193/86 a 215/86, EU:C:1988:199, bod 27; Španielsko/Komisia, C-415/96, EU:C:1998:533, bod 31, ako aj Taliansko/Komisia, C-417/06 P, EU:C:2007:733, bod 50).

50 Vzhľadom na uvedené je potrebné pripomenúť na jednej strane, že článok 266 ZFEÚ ukladá inštitúciám, ktoré vydali zrušený akt, len povinnosť prijať opatrenia, ktoré zahŕňa výkon zrušujúceho rozsudku (rozsudok Komisia/AssiDomän Kraft Products a i., C-310/97 P, EU:C:1999:407, bod 50) a na druhej strane, že zrušenie aktu Únie nemá nevyhnutne vplyv na prípravné akty k danému aktu (rozsudok Limburgse Vinyl Maatschappij a i./Komisia, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P až C-252/99 P a C-254/99 P, EU:C:2002:582, bod 73).

51 V dôsledku toho, okrem prípadu, že konštatovaná protiprávnosť viedla k neplatnosti celého konania, uvedené inštitúcie môžu na účely prijatia aktu, ktorý nahradí predchádzajúci akt, ktorý bol zrušený alebo vyhlásený za neplatný, opätovne otvoriť konanie v štádiu, v ktorom k tejto protiprávnosti došlo (pozri v tomto zmysle rozsudok Taliansko/Komisia, C-417/06 P, EU:C:2007:733, bod 52 a citovanú judikatúru).

52 Vzhľadom na predchádzajúce, na to, aby inštitúcia, ktorá je autorom aktu, ktorý bol zrušený alebo vyhlásený za neplatný, mohla využiť možnosť opätovne otvoriť konanie, nie je nevyhnutné, aby bola táto možnosť výslovne stanovená v uplatniteľnej právnej úprave. Súdny dvor navyše už konštatoval, bez toho, aby sa odvolával na osobitný právny základ, že inštitúcie majú túto možnosť v dôsledku rozsudku o zrušení nariadenia, ktorým bolo zavedené antidumpingové clo (pozri v tomto zmysle rozsudok Industrie des poudres sphériques/Rada, C-458/98 P, EU:C:2000:531, body 82 a 94).

53 Vo veciach samých sa protiprávnosť konštatovaná Súdnym dvorom v rozsudku GLS (C-338/10, EU:C:2012:158) týkala toho, že Komisia nepreskúmala *ex offo*, či niektorá z krajín uvedených v štatistikách Eurostatu, ktoré boli k dispozícii pri prešetrovaní, mohla predstavovať „analogickú krajinu“ v zmysle článku 2 ods. 7 písm. a) a že v dôsledku toho Rada a Komisia nepreukázali náležitú starostlivosť požadovanú s cieľom určiť normálnu hodnotu dotknutého výrobku na základe cien platených za taký istý výrobok v tretích krajinách s trhovým hospodárstvom.

54 Vzhľadom na to, že táto protiprávnosť nemala vplyv na celé konanie, ale iba na jeho časť týkajúcu sa určenia tejto hodnoty, Rada a Komisia mohli rozhodnúť, že na účely výkonu rozsudku GLS (C-338/10, EU:C:2012:158) otvoria konanie až v štádiu prešetrovania týkajúceho sa stanovenia uvedenej normálnej hodnoty, a to napriek tomu, že táto možnosť nie je výslovne stanovená ani v nariadení č. 384/96, ani v základnom nariadení, ktoré ho nahradilo.

55 Z toho vyplýva, že skutočnosť, že ani nariadenie č. 384/96, ani základné nariadenie, ktoré ho nahradilo, nestanovujú možnosť Rady a Komisie opätovne otvoriť konanie po tom, ako bolo antidumpingové nariadenie vyhlásené za neplatné, nemôže viesť k neplatnosti nariadenia č. 158/2013.

O údajnom porušení článku 6 ods. 9 základného nariadenia

56 Vnútroštátne súdy sa v podstate pýtajú, či je nariadenie č. 158/2013 neplatné z dôvodu, že prešetrovanie bolo ukončené viac ako pätnásť mesiacov po jeho otvorení, pričom táto skutočnosť podľa nich predstavuje porušenie článku 6 ods. 9 základného nariadenia.

57 V tomto ohľade, ako bolo uvedené v bode 54 tohto rozsudku, v prípade protiprávnosti, ku ktorej došlo, ako vo veciach samých, počas prešetrovania, musia mať dotknuté inštitúcie možnosť opätovne otvoriť konanie v štádiu prešetrovania, v ktorom došlo k protiprávnosti.

58 Nepochybne z článku 6 ods. 9 vyplýva, že pokiaľ je antidumpingové konanie otvorené, prešetrovanie, ktoré nasleduje, musí byť v každom prípade ukončené v lehote pätnástich mesiacov od jeho otvorenia.

59 V každom prípade treba konštatovať, že uvedený článok 6 ods. 9, ktorý výslovne odkazuje na konania otvorené podľa článku 5 ods. 9 základného nariadenia, sa týka len pôvodných konaní, a nie konaní, ktoré boli opätovne otvorené v dôsledku rozsudku o zrušení alebo vyhlásení neplatnosti.

60 V prejednávanej veci, hoci cieľom lehoty pätnástich mesiacov stanovenej v tomto ustanovení je zabezpečiť rýchly priebeh konaní upravených v základnom nariadení, výklad článku 6 ods. 9 tohto nariadenia, ktorý navrhujú vnútroštátne súdy, by v praxi viedol k neprimeranému predĺženiu konaní upravených v uvedenom nariadení tým, že by inštitúcie museli v dôsledku takého rozsudku opätovne otvoriť dané konania úplne od začiatku a tým aj k oneskoreniu ich ukončenia.

61 Z predchádzajúceho vyplýva, že vzhľadom na to, že dotknuté konanie bolo opätovne otvorené, nemožno naň uplatniť lehotu pätnástich mesiacov stanovenú pre pôvodné konania, keďže nie je opodstatnené vyhlásiť nariadenie č. 158/2013 za neplatné z dôvodu, ktorý uviedli vnútroštátne súdy.

O údajnom porušení článku 6 ods. 1 základného nariadenia

62 Vnútroštátne súdy sa v podstate pýtajú, či je nariadenie č. 158/2013 neplatné z dôvodu, že na účely preukázania existencie dumpingu Rada a Komisia rozhodli nevykonať nové prešetrovanie na základe aktualizovaného referenčného obdobia, pričom táto skutočnosť podľa nich predstavuje porušenie článku 6 ods. 1 základného nariadenia.

63 V tomto ohľade je potrebné pripomenúť, že uvedený článok 6 ods. 1 stanovuje, že referenčné obdobie použité pri prešetrovaní musí obvykle pokrývať obdobie v minimálnej dĺžke šiestich mesiacov, ktoré bezprostredne predchádzalo otvoreniu konania.

64 Na vykonanie rozsudku GLS (C-338/10, EU:C:2012:158) však Rada a Komisia rozhodli opätovne otvoriť konanie v štádiu prešetrovania, ktorého cieľom bolo preukázať existenciu dumpingu, pričom zachovali pôvodné referenčné obdobie.

65 Súdny dvor už mal príležitosť rozhodnúť, pokiaľ ide o článok 7 ods. 1 písm. c) nariadenia Rady (EHS) č. 2423/88 z 11. júla 1988 o ochrane pred dovozmi, ktoré sú predmetom dumpingu alebo subvencií z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho hospodárskeho spoločenstva (Ú. v. ES L 209, s. 1), ktorého ustanovenia boli analogické s ustanoveniami článku 6 ods. 1 základného nariadenia, že pravidlá stanovenia referenčného obdobia, ktoré treba zohľadniť na účely antidumpingových prešetrovaní uvedených v tomto ustanovení, sú len indikatívne a nie sú záväzné (rozsudok Industrie des poudres sphériques/Rada (C-458/98 P, EU:C:2000:531, bod 88).

66 Nepochybne, ako uvádzajú vnútroštátne súdy, z bodu 92 rozsudku Industrie des poudres sphériques/Rada (C-458/98 P, EU:C:2000:531) vyplýva, že prešetrovanie treba viesť na základe čo najaktuálnejších informácií, aby bolo možné stanoviť antidumpingové clá, ktoré budú vhodné na ochranu výrobného odvetvia Spoločenstva proti dumpingovým praktikám.

67 Z článku 11 ods. 2 základného nariadenia však vyplýva, že na základe údajov týkajúcich sa toho istého referenčného obdobia môžu dotknuté inštitúcie počas piatich rokov zachovať antidumpingové clá uložené na ochranu výrobného odvetvia Spoločenstva proti dumpingovým praktikám.

68 V prejednávanej veci, ak inštitúcie pri prijatí nariadenia č. 158/2013 vychádzali z údajov týkajúcich sa referenčného obdobia, ktoré slúžilo na prijatie nariadenia č. 1355/2008, treba konštatovať, že nariadenie č. 158/2013 len obnovilo antidumpingové clá na obdobie, v ktorom sa malo uplatňovať nariadenie č. 1355/2008, vyhlásené za neplatné v rozsudku GLS (C-338/10, EU:C:2012:158).

69 Za týchto podmienok, vzhľadom na osobitný kontext prejednávaných vecí, v ktorých boli inštitúcie povinné vyvodiť dôsledky z rozsudku konštatujúceho neplatnosť tým, že odstránia protiprávnosť, ktorá ovplyvnila časť začatého konania, údaje zhromaždené počas prešetrovania predstavovali v zmysle judikatúry pripomenutej v bode 66 tohto rozsudku dostatočne aktuálne informácie na účely odôvodnenia zavedenia antidumpingových ciel až do uplynutia platnosti nariadenia č. 158/2013.

70 Z toho vyplýva, že Rada a Komisia po tom, ako opätovne otvorili konanie, sa mohli na účely určenia normálnej hodnoty dotknutého výrobku odvolávať na neaktualizované referenčné obdobie bez toho, aby porušili článok 6 ods. 1 základného nariadenia. V dôsledku toho nemožno nariadenie č. 158/2013 vyhlásiť za neplatné z dôvodu, že nedošlo k novému prešetrovaniu.

O údajnej protiprávnosti dôvodu uvedeného v nariadení č. 158/2013 na účely odôvodnenia rozhodnutia Rady a Komisie zachovať pôvodné referenčné obdobie

71 Vnútroštátny súd vo veci C-283/14 sa v podstate pýta, či je nariadenie č. 158/2013 neplatné v rozsahu, v akom v odôvodneniach 43 a 86 s cieľom odôvodniť voľbu Rady a Komisie zachovať pôvodné referenčné obdobie odkazuje dôvod, ktorý tento súd považuje za protiprávny, a síce, že každé prešetrovanie týkajúce sa neskoršieho obdobia bolo skreslené z dôvodu antidumpingových ciel zavedených nariadením č. 642/2008, neskôr nariadením č. 1355/2008, a v dôsledku toho najvhodnejším nástrojom analýzy novších údajov je predbežné preskúmanie podľa článku 11 ods. 3 základného nariadenia.

72 Tento súd uvádza na jednej strane, že v období počiatočného prešetrovania, vrátane obdobia od 1. októbra 2006 do 30. septembra 2007, sa ochranné opatrenia uplatňovali aj podľa nariadení č. 1964/2003 a č. 658/2004. To však nebránilo inštitúciám, aby sa na toto obdobie odvolávali ako na referenčné obdobie. Na druhej strane, keďže článok 11 ods. 3 základného nariadenia pripúšťa vykonanie predbežného preskúmania, pri ktorom sa ako referenčné obdobie zohľadní obdobie, v ktorom existovalo antidumpingové clo, rovnako by to malo byť v prípade opätovného otvorenia antidumpingového konania.

73 V bodoch 54 a 70 tohto rozsudku však bolo konštatované, že na vykonanie rozsudku GLS (C-338/10, EU:C:2012:158) Rada a Komisia mohli oprávnene rozhodnúť opätovne otvoriť konanie až v štádiu prešetrovania týkajúceho sa stanovenia normálnej hodnoty dotknutého výrobku a nevyužiť aktualizované referenčné obdobie. Za týchto podmienok skutočnosť, za predpokladu, že je preukázaná, že nariadenie č. 158/2013 vychádza vo svojich odôvodneniach 43 a 86 z neplatného dôvodu na účely odôvodnenia voľby Rady a Komisie zachovať pôvodné referenčné obdobie, nemôže spochybniť toto konštatovanie. V dôsledku toho nariadenie č. 158/2013 nemožno vyhlásiť za neplatné z vyššie uvedeného dôvodu.

O údajnom porušení článku 266 ZFEÚ

74 Vnútroštátne súdy si kladú otázku, či je nariadenie č. 158/2013 neplatné z dôvodu, že bolo prijaté v rozpore s článkom 266 ZFEÚ, keďže v bodoch 32 a 33 tohto nariadenia sa Rada a Komisia na rozdiel od Súdneho dvora v rozsudku GLS (C-338/10, EU:C:2012:158) domnievali, že podpoložka 2008 30 90 KN zahŕňala iné výrobky ako dotknutý výrobok a v dôsledku toho brali do úvahy iné objemy dovozov dotknutého výrobku, ako boli uvedené v tomto rozsudku.

75 V tomto ohľade treba pripomenúť, že podľa článku 266 ZFEÚ v prípade, že je akt zrušený alebo vyhlásený za neplatný, inštitúcie, ktoré tento akt vydali, majú len povinnosť prijať opatrenia, ktoré zahŕňa výkon daného rozsudku.

76 V dôsledku toho inštitúcie disponujú širokou mierou voľnej úvahy pri výbere prostriedkov, ktoré musia uskutočniť s cieľom vyvodiť dôsledky z rozsudku o zrušení alebo neplatnosti, pričom platí, ako bolo uvedené v bode 49 tohto rozsudku, že tieto prostriedky musia byť zlučiteľné s výrokom dotknutého rozsudku a dôvodmi, na ktorých je založený.

77 Nepochybne v prejednávanej veci Rada a Komisia na účely výkonu rozsudku GLS (C-338/10, EU:C:2012:158) podrobne preskúmali niektoré štatistické údaje Eurostatu týkajúce sa objemov dovozov uvedených v tomto rozsudku. V závere tohto preskúmania dané inštitúcie, ktoré dospeli k odlišnému posúdeniu povahy výrobkov patriacich do podpoložky 2008 30 90 KN, konštatovali, že určité objemy dovozov boli odlišné od objemov uvedených Súdnym dvorom.

78 Na účely konštatovania neplatnosti nariadenia č. 1355/2008 však Súdny dvor v rozsudku GLS (C-338/10, EU:C:2012:158) nepovažoval za potrebné vykonať podrobné preskúmanie obsahu týchto údajov. Konštatoval, že tieto údaje poskytujú nepriame dôkazy preukazujúce, že dotknutý výrobok bol vyrobený v množstvách, ktoré neboli zanedbateľné v krajinách s trhovým hospodárstvom, ako je Izrael, Svazijsko, Thajsko a Turecko, a bolo možné z toho vyvodiť, že Komisia opomenula preskúmať *ex offo*, či niektorá z uvedených krajín mohla podľa štatistík Eurostatu, ktoré boli k dispozícii pri prešetrovaní, predstavovať analogickú krajinu v zmysle článku 2 ods. 7 písm. a) základného nariadenia.

79 Konštatovania Súdneho dvora týkajúce sa výrobkov, ktoré podľa štatistík Eurostatu patria do podpoložky 2008 30 90 KN, alebo objemov dovozov dotknutého výrobku uvedených v týchto štatistikách, sú pre inštitúcie záväzné, keďže uvádzajú, ako Súdny dvor uviedol v bode 34 rozsudku GLS (C-338/10, EU:C:2012:158), že Komisia mala preskúmať *ex offo*, či niektorá z uvedených krajín mohla predstavovať analogickú krajinu v zmysle článku 2 ods. 7 písm. a) základného nariadenia.

80 Napriek výkladu týchto štatistík uvedenému v odôvodneniach 31 až 33 nariadenia č. 158/2013, z odôvodnení 47 až 48 tohto nariadenia vyplýva, že inštitúcie správne zohľadnili konštatovania Súdneho dvora v tejto veci, keď vykonali overenia vyžadované pre každú z krajín uvedenú v daných štatistikách, ktoré Súdny dvor preskúmal v rozsudku GLS (C-338/10, EU:C:2012:158).

81 Za týchto podmienok, na rozdiel od toho, čo uviedol Súdny dvor v rozsudku GLS (C-338/10, EU:C:2012:158), Rada a Komisia tým, že sa domnievali, že podpoložka 2008 30 90 KN zahŕňala iné výrobky ako dotknutý výrobok, a následne tým, že zohľadnili iné objemy dovozov dotknutého výrobku ako tie, ktoré boli uvedené v tomto rozsudku, neporušili článok 266 ZFEÚ.

82 Z toho vyplýva, že nariadenie č. 158/2013 nie je potrebné vyhlásiť za neplatné z dôvodu, že porušuje článok 266 ZFEÚ.

83 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy treba konštatovať, že skúmaním položených otázok sa nezistili žiadne skutočnosti, ktorých povahou by mohla byť dotknutá platnosť nariadenia č. 158/2013.

O trovách konania

84 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (štvrtá komora) rozhodol takto:

Skúmaním položených otázok sa nezistili žiadne skutočnosti, ktorých povahou by mohla byť dotknutá platnosť vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) č. 158/2013 z 18. februára 2013, ktorým sa opätovne ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz určitých upravených alebo konzervovaných citrusových plodov (najmä mandarínok atď.) s pôvodom v Čínskej ľudovej republike.

Podpisy